

har der været anvist, ved specielle Rescripter, en Mængde Understøttelser til meget forskellige Arbejder og Foretagender, under en meget forskjellig Form, og de Krav, som hvilede paa denne Conto, har Ministeriet ingenlunde kunnet overse, da det overtog den fra Finantterne; thi der er hver Maaned siden den Tid kommen Folk, som have produceret Rescripter fra tidligere Dage, hvorved der var tilfagt dem en eventuel Understøttelse til den eller den Tid eller til et bestemt Foretagende, naar det fattes i Bærf, eller naar det var rykket saa vidt frem. Disse Fordringer ere fuldtgylbige og de have maattet anerkjendes. Der knytter sig til denne Conto Grindringen om Danmarks Berømmelse for liberal Fremme af Kunst og Videnskab, jeg haaber, at Danmark ikke vil savne denne Berømmelse for Fremtiden, skjøndt der vil kunne skee nogen Forandring deri; men jeg maa fremhæve een Ting, fordi det knytter sig til Noget, som er udtalt af Folkethingetsmanden for Holbæk Amts 2det District (Tscherning). Jeg vil ikke sige, at Understøttelse af Kunst og Videnskab i Danmark, forsaavidt den laa udenfor Gageringen af Embedsmændene ved Underviisningsanstalterne, har været meget principmæssigt fordeelt, tværtimod, men een Ting maa jeg gjøre opmærksom paa, nemlig, at der er Noget, som i Danmark maa være kostbart. Der ere nemlig visse Ting, som et lidet Folk aldrig kan faae forholdsmæssigt for samme Kjøb som den store Nation, fordi Udgifterne dertil maae fordeles, og fordi den lille Nation maa have det Samme som den store, uden at kunne fordele Udgifterne dertil paa samme Maade. Men hertil knytter sig specielt en anden Ting; vil Danmark have en national Literatur, og vil det have Noget, som nærmer sig til national Kunst, maa dette medføre Udgifter, fordi vore Forhold efter vort Folks Omfang ere saa, at den nationale Literatur og Videnskab ikke kan bære sig selv paa samme Maade som andetsteds. En stor Deel af det Beløb, som er opført paa denne Conto, er saaledes allerede fra gammel Tid henlagt til en Deel danske Forfattere.

Med Hensyn til den næste Post, Kunst-academiet og Kunstsamlingerne, vil jeg, hvad Kunstacademiet angaaer, antyde, at man maa husse paa, at det ikke blot er en Anstalt for Kunsten i høiere Betydning; men det har hidtil i mange Maader været en Anstalt til at fremme vore Haandværkeres Udvikling, og det har staaet i umiddelbart Forhold til Industrien. Hvorvidt dette har været rigtigt, og hvorvidt det ikke skulde være rigtigere at adskille den egentlige Kunstanstalt fra den tekniske Underviisning, er allerede gjort til Gjenstand for Overveelse ved Academiet selv; og Overveelsen er ikke sat i Gang udenfra, men Academiet har af egen Drift optaget den. Ved Kunstsamlingerne er der kun een Ting, som gjør Sagen vanskeligt, og det er, at Forholdene ved de Kunstsamlinger, som bleve efterladte af Hans Majestæt, den afdøde Konge, ikke ere fuldkomment ordnede; de ere Hans Majestæt, vor nuværende Konges private Eiendom, men hvorledes de kunne gaae over til at blive Statens Eiendom, det er endnu ikke ordnet.

Jeg kommer dernæst til en Post, som allerede er bleven omtalt paa en Maade, som jeg var forberedt paa. Jeg kan ikke Andet end selv med Betænkelighed kræve 75,000 Rbd. i Tilskud til Theatret og Capellet; det er ganske vist en meget betydelig Sum, og dog vilde jeg meget bede Rigsdagen at bevilge den. Jeg maa for det Første bemærke, at denne Sum er et Maximum, navnligt hvad Theatret angaaer. Ved Capellet er den en fast Udgift, men ved Theatret er den et Maximum, fordi Theatret er en Entreprise og man derfor maa sætte den højeste Sum, som kan medgaae, for at Entreprisen ikke skal gaae istaa.

Rettelser.

- Nr. 38 Sp. 587 L. 11 f. o. han meente, at man vel kunde redigere læs: jeg mener, at denne Indvending maa bortfalde, naar man redigerede.
 Nr. 39 1ste Spalte L. 9 f. n. Debitorer, læs Debitorer, angaaer
 — — 2den Spalte L. 5 f. n. Jeg sigter her læs Jeg sigter ikke her